

Illés György (1919–1998) – mérnök, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese, a Magyar Hidrológiai Társaság elnöke

1919. augusztus 16-án született Vasváron.

Zalaegerszezen eltöltött középiskolai évei után felvételt nyert a Budapesti Műegyetem jogelődjeként ismert József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre, ahol 1943-ban szerzett mérnöki oklevelet.

Már 1944-ben elkezdett dolgozni, amikor is a Földművelésügyi Minisztérium keretein belül működő Vízügyi Műszaki Szolgálatnál, Siófokon, a Balatoni Kikötőfelügyelőségen helyezkedett el. 1948–1953 között az Országos Vízgazdálkodási Hivatalnál csatornázási és vízellátási kérdésekkel foglalkozott, majd átkerült az Országos Vízügyi Hivatal Vízellátási Osztályára, ahonnan elindulva, különböző beosztásokban (osztályvezető, főigazgató, elnökhelyettes) egészen 1982-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig szolgálta a vízügyi ágazatot. Szakmai felkészültségének és emberi tulajdonságainak is köszönhetően a magyar vízgazdálkodás egyik legdinamikusabban fejlődő korszakának a legkiemelkedőbb személyiségei között tartották/tartják számon.

A regionális vízművek, vízellátási rendszerek megszervezésével elévülhetetlen érdemeket szerzett az ország ivóvízhálózatának a fejlesztésében, melynek fontos állomása volt az 1957-es év, amikor is a vízgazdálkodási társulatok feladatkörének a kibővítése is megtörtént (vízellátás, csatornázás).

Az ő munkájának is köszönhetően egy meglehetősen elmaradott állapotból kiindulva a 90-es évek végére már 217 város rendelkezett központi vízművel, és az ország lakosságának 98%-a részesült a vezetékes vízellátásból adódó előnyökből. Az ivóvízminőséggel összefüggésben munkássága környezetünk, vizeink védelmére is kiterjedt, melyet egyfelől rendeletek, törvények (pl. 1961. évi szennyvízbírsági rendelet; 1964. évi IV. tv.) megalkotásával, másfelől vízminőség-vizsgáló laboratóriumok hálózatának a felállításával kívánt megvalósítani.

Szakmai tevékenysége mellett a társasági életben is szerepet vállalt. 1949-től, az önálló Magyar Hidrológiai Társaság megalakulásától különböző formában vett részt annak életében. 1971 és 1976 között Vitális Sándorral közösen voltak a társelnökei, míg 1976 és 1985 között ő maga töltötte be az elnöki posztot. Vezetőségi tagja volt továbbá a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének (MTESZ), a Nemzetközi Vízellátási Szövetségnek (IWSA), és alapítója volt a Vízügyi Sport Clubnak is. Munkásságát állami és szakmai értelemben is több kitüntetéssel ismerték el. Gazdag publikációs tevékenység is jellemezte pályafutását, közel 40 közleményt írt, emellett számos kiadvány megszületésében szerzőként, szerkesztőként, lektorként is közreműködött. Írásai többek között megjelentek a *Hidrológiai Közlöny*, *Hidrológiai Tájékoztató*, *Magyar Vízgazdálkodás* oldalain. 1998. január 18-án Budapesten hunyt el.

Forrás: Koltay József: Dr. Illés György 1919–1998. In: Hidrológiai Közlöny. 1998. 3. 129. p.

Főbb munkái:

Illés György: A balatoni üdülők ivóvízellátása. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1953. 9–10. 356–358. p.

Illés György: Hazai ivóvízellátásunk fejlődése és fejlesztésének főbb irányelvei. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1954. 5–6. 194–204. p.

Illés György: A borsodi vízellátási rendszer. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1955. 5–6. 153–158. p.

Illés György: Falusi településeink vízellátásának fejlesztése. *In: Hidrológiai közlöny.* 1963. 4. 288–292. p.

Illés György: A regionális vízművek. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1963. 6. 487–491. p.

Illés György: Településeink vízellátása. *In: Hidrológiai Tájékoztató.* 1967. 1. 17–22. p.

Illés György–Kádár László: A vizek tisztaságának védelme. *In: Városépítés.* 1971. 2. 16–18. p.

Illés György: A főváros vízgazdálkodásának helyzete az országos vízgazdálkodásban. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1973. 6. 257–259. p.

Illés György: A vízgazdálkodás és környezetvédelem. *In: Hidrológiai Közlöny.* 1974. 2. 49–51. p.

Illés György: A víz újrahasználata a vízellátásban. *In: Hidrológiai közlöny.* 1980. 8. 333–334. p.

Illés György: 35 év a vízellátás és csatornázás történetéből (1948–1983). *In: Magyar Vízgazdálkodás.* 1984. 1. 10–11. p.